

**„Komukoli prospěti můžeš,
prospívej rád, možno-li
celému světu.“**

J. A. Komenský

Adéla Karásková

ZŠ a MŠ Šilheřovice

13 let

V dnešní době si lidé hledí sami sebe. Přitom kolem nás je spousta lidí, kterým můžeme pomoci. Nemusí to být velká pomoc. Stačí maličkost, která nás vlastně ani nic nestojí a přitom můžeme udělat velkou věc. A vůbec nezáleží na tom, kolik nám je let.

Pár rozhovorů nám ukáže, jak je to vlastně snadné...

Příběh první

Rozálie: Ahoj mami, budeš na Vánoce doma?

Máma: Ne, máme toho v práci hodně. Nestíhám to všechno dodělat. Ale příští Vánoce strávím s Vámi.

Rozálie: To říkáš pořád.

Máma: Já vím, ale slibuji, že budu na Vánoce doma.

Rozálie: Ale já chci, abys byla doma na Vánoce letos. Udělám pro to všechno, co budeš chtít! Uklidím si pokoj, umyju nádobí, prostě všechno, co budeš chtít!

Máma: No, když na tom trváš... Zařídím si volno a tu práci dodělám jindy.

Rozálie: Opravdu bys to pro mě udělala?

Máma: Kdybys mě nepřemlouvala, tak bych o Štědrém dnu pracovala.

Rozálie: Tak zařídíš si to volno nebo ne?

Máma: Ano, neboj, zařídím.

... Štědrý den/ 10:56

Rozálie: Ahoj mami!

Máma: Ahoj Roz. Tak co? Už je vánoční stromek ozdobený?

Rozálie: Ano a taky jsem si uklidila pokoj, umyla nádobí, šla vyvenčit psa a před chvílí jsem na okna v mém pokoji nalepila vánoční výzdobu.

Máma: To je super. Nečekala jsem, že toho uděláš tolik.

Rozálie:

Já jsem ti to přece říkala ...

Příběh druhý

Helena: Ahoj, Hele, píšeme zítra nějakou písemku? Mám to celé zamotané. Naposledy jsme psali z dějepisu a dostala jsem špatnou známku, protože jsem nevěděla, že píšeme a neučila jsem se.

Agáta: Ano, píšeme z přírodopisu, učivo Kytovci. Jak je možné, že to máš všechno zamotané? Nezapisuješ si ty testy někam?

Helena: No, jo, ale já jsem svůj školní zápisník asi omylem vyhodila.

Agáta: Tak si kup nový, ne?

Helena: Nemáme dostatek peněz...

Agáta: Aha, to jsem nevěděla. Tak už tě nebudu otravovat, když už víš, co se máme učít.

Helena: Dobře, ahoj.

Agáta: Ahoj

... O dvě hodiny později

Helena: Hele, Agi, mně se s tím učením moc nedaří. Neumím si všechno zapamatovat. Toho je strašně moc. Nemůžeš mi s tím pomoci? Pomoc by se mi hodila.

Agáta: Ráda bych ti pomohla, ale nevím jak. Zkus si to číst nahlas, možná to pomůže. Nebo si ten text v sešitě zakryj a říkej si to nahlas.

Helena: Já už jsem to všechno zkoušela, navíc píšu škrabopisem, takže to po sobě nepřečtu. Prosím, nechtěla bys mě zkoušet? Určitě to bude rychlejší. A ještě mám strach, protože tu písemku píšeme zítra, tak to chci stihnout.

Agáta: Když jsem to já... Tak ti pomůžu. Ale za oplátku mi pomůžeš udělat referát o J. A. Komenském.

Helena: Ráda ti pomůžu udělat ten referát.

Agáta: Dobře, tak já si vezmu svůj sešit a budu tě zkoušet.

... Zítřek / škola / 8:47

Agáta: Tak co? Jak dopadla písemka?

Helena: Mám jedna mínus. Díky za pomoc. Kdy chceš dělat ten referát? Ráda ti pomůžu.

Agáta: Jsem ráda, že to dopadlo tak dobře. Ten referát můžeme začít dělat u mě doma po obědě. Co ty na to?

Helena: To by šlo. Mimochodem, jdeš se mnou dneska na oběd? Budu ráda, mít u sebe společníci.

Agáta: Ráda půjdu.

... Po obědě / u Agáty doma

Agáta: Tak jo, nadpis asi bude Jan Amos Komenský. Myslíš, že by bylo dobré tam psát i rok, kdy žil?

Helena: Určitě to tam napiš. Chceš vyhledávat z učebnice nebo na internetu?

Agáta: Já bych preferovala obojí. Už víš, co napsat?

Helena: Nejdříve napiš, kdy žil, potom bych na tvém místě napsala něco o jeho životě.

... Zítřek / škola

Agáta: Neuvěříš. Dostala jsem dobrou známku a ještě k tomu pochvalu za práci.

Helena: To je super! Hele já už musím jít domů. Víš, mám doktora. Tak ahoj!

Agáta: Ahoj!

Příběh třetí

Vnučka: Ahoj, šla jsem tě jen tak pozdravit. Vždyť víš, dlouho jsme se neviděly. A jak se jinak máš?

Babička: Promiň, co jsi říkala?

Vnučka: Ptala jsem se, jak se máš!

Babička: Aha, neboj, všechno je v pořádku, jenom mi je někdy na omdlení.

Vnučka: Kdy jsi naposledy něco pila?

Babička: Ani nevím, děvuško.

Vnučka: Jdi si lehnout, přinesu ti něco k pití.

Babička: Prosím?

Vnučka: Že si máš lehnout a přinesu ti něco k pití.

Babička: Dobře tedy.

Vnučka: Na, tu máš holou vodu.

Babička: Děkuji.

Vnučka:

Hele, už musím jít. Měj se tu pěkně.

... Park / procházka 15:26 odpoledne

Vnučka sama pro sebe: Vypadala smutně, co kdybych jí něco koupila? Už vím, co by to mohlo být. Zajdu do krámku pro nějaký hrníček. To jí určitě udělá radost.

... U babičky / 17:56

Vnučka: Ahoj, dívej, něco pro tebe mám.

Babička: Říkala jsi něco?

Vnučka: Že pro tebe něco mám!

Babička: Jé, děkuji. Nečekala jsem nic takového.

Vnučka: Počkej, hned ti uvařím čaj.

Babička: Děkuji. Nemusela jsi to dělat.

Vnučka: Pro tebe cokoli. Jenom už musím jít. Tak pa.

Babička: Ahoj.

Stačí mít oči otevřené a všimnout si lidí kolem sebe.